

Josep Salvia

Madreselva

Editorial Playa de Ákaba, 2016

www.playadeakaba.com

Josep Salvia Vidal (Bellvis, 1985) és historiador de l'art i lector voraç d'autors en castellà, com Almudena Grandes i Juan José Millás, per això ha escrit la seva primera novel·la *Madreselva* en aquest idioma. Salvia escriu contes, articles i treballs d'investigació històrica, amb els quals ha guanyat alguns premis literaris, entre ells el *1r premi al millor treball d'estudi i aprofundiment en prosa sobre la mare de Déu de les Sogues des d'alguna de les vessants històrica, sociològica, antropològica, espiritual...*, que li va atorgar l'Acadèmia Mariana de Lleida l'any 2014. Ha publicat relats en diverses antologies, com *Cuentos de Navidad*, tots ells amb Playa de Ákaba. Col·labora amb entitats culturals i a la premsa local.

Madreselva s'ambienta a l'època actual, a Bellavista. La novel·la transcorre entre dues trames. D'una banda narra la intriga de Fernando, un mestre de primària nouvingut al poble per cobrir una plaça de substitut a l'escola local, quan descobreix una estranya dona vestida de blanc, a qui anomenen *Madreselva*. Cada nit l'observa des de la casa on s'ha instal·lat quan s'asseu sempre al mateix banc de la plaça a llegir durant una bona estona i després se'n va, fet que l'obsessiona a esbrinar qui és aquella ànima en pena. Quan el docent pregunta al veïnat per ella, la gent se'n desentén i fingeix no haver-la vista mai. Només una enigmàtica captaire l'ajudarà a descobrir-ne la veritat.

D'altra banda, els veïns de Bellavista estan revoltats contra l'alcalde perquè els ha prohibit de celebrar el Carnaval. Amb Palmira, una botiguera amb molt de caràcter i d'allò més revolucionària al capdavant, juntament amb els residents al municipi, duen a terme diverses protestes en contra d'aquesta decisió consistorial, i això els fa manifestar-se fins al punt que fan canviar de parer el batlle i se surten amb la seva. Aquesta novel·la reflecteix la vida, la mort, el destí i,

amb una singular delicadesa, relata la gratitud d'una nova oportunitat per ser feliç.

El llibre es distribueix en nou capítols. Les primeres deu pàgines són més descriptives, a fi d'endinsar el lector a l'argument de la narració. A partir del tercer capítol comença a prendre un major protagonisme aquest idil·li entre *Madreselva* i el professor. Això no obstant, en aquest apartat encara no es percep el nefast passat de la insòlita senyora, a qui la desgràcia va dur-la a malviure en una casa abandonada i convertir-se en l'espectre de la seva pròpia dissort.

Quan Fernando en descobreix la causa que va portar a Elena fins a la desesperació, encara se n'enamora més, tot i les advertències de la captaire d'allunyar-se'n. Per sort, el llibre n'aclareix tots els dubtes i, a part, resolt també el conflicte dels habitants de Bellavista amb l'alcalde, d'una forma ocurrent i desimbolta que deixa el lector amb un relaxat somriure d'un bon acabament.

Darrere les explicacions impecables de l'obra s'intueix un escriptor àgil, culte, amb un lèxic ben fornit d'adjectius i comparacions acurades, que recorda la prosa poètica d'Espriu. Cal destacar també la tendresa amb què conta les escenes amoroses. En canvi, cadascun dels racons on passen els fets és un calc de Bellvis: la plaça, l'església, el passeig, l'escola..., fins i tot, amb una mica d'imaginació, es pot reconèixer el tarannà de la gent del poble de l'autor. Per la qual cosa no li ha calgut documentar-se gens a l'hora de fer-ne les descripcions.

En definitiva, *Madreselva* és una novel·la ben cohesionada, d'estructura lineal, per llegir un dia de pluja o d'hivern. Un melodrama de lectura amena i fàcil d'entrar-hi que ajuda a reflexionar sobre les circumstàncies de la vida i de com l'amor autèntic pot guarir les nafres d'un passat infaust. Una temàtica colpidora capaç de commoure el lector més exigent.

Montse GERMA PIFARRÉ

Patronat Casal Mare de Déu de les Sogues